

בש"פ 1132/23 - מדינת ישראל נגד תאמר כוארע

בבית המשפט העליון

בש"פ 1132/23

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: תאמר כוארע

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במ"ת 27958-11-22 מיום 29.1.2023 שניתנה על-ידי כבוד השופט ש' מלמד ומיום 8.2.2023 שניתנה על-ידי כבוד השופט העמית צ' קאפח

בשם העוררת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד ודים קוזמין

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 29.1.2023 (מ"ת 27958-11-22), השופט ש' מלמד) ומיום 8.2.2023 (השופט העמית צ' קאפח). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו.

2. ביום 14.1.2023 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב ואדם נוסף (להלן ביחד: הנאשמים), שנסב על אירוע שהתרחש בליל ה-5.11.2022. על-פי הנטען, הנאשמים נסעו ברכב באזור מגורים בעיר תל אביב-יפו, ובעת שעשו כן החל המשיב, מסיבה שאינה ידועה, לירות באקדח חצי אוטומטי באופן שהיה בו לסכן עוברי אורח. לאחר

עמוד 1

זמן קצר אחר הרכב, כשהשניים בתוכו, והמשטרה ביקשה לבצע חיפוש בתוכו, וכן על גופם של הנאשמים. בשלב זה המשיב החל להימלט מהמקום, כשהוא מתעלם מקריאות השוטרים לעצור, וכן משליך את האקדח במרוצתו. המשך הדברים יעסוק בעניינו של המשיב בלבד.

3. כתב האישום ייחס למשיב את העבירות הבאות: ירי מנשק חם לפי סעיפים 340א(1)-(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נשיאת נשק לפי סעיפים 144(ב) ו-29 לחוק העונשין, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, וכן שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לאותו חוק.

4. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בבקשה הודגשה, בין היתר, המסוכנות הרבה הנשקפת מעבירות הנשק שיוחסו למשיב, וזאת בפרט נוכח נסיבות ביצוען בלבו של אזור מגורים. בהמשך לכך, ביום 15.12.2022 נקבע, בהסכמת המשיב, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו, וכן עילת מעצר (השופט מלמד). לצד זאת, בית המשפט המחוזי הורה על הכנת תסקיר של שירות מבחן בעניינו של המשיב.

5. בתסקיר מיום 22.1.2023 צוין, בין השאר, כי בעת שהיה כבן 17 הורשע המשיב בעבירת פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין ובעקבות זאת הוטל עליו עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עוד הוערך בתסקיר כי הסיכון להישנותן של עבירות מתחום האלימות, ובכלל זה עבירות נשק, מצד המשיב הוא בינוני. זאת, בין השאר, בשים לב להתרשמותו של שירות המבחן כי המשיב מתקשה בהצבת גבולות וכי הוא בעל נגישות לנשק ולחברה שולית. לצד זאת שירות המבחן עמד על גילו הצעיר של המשיב, יליד 2001, ועל המצוקה שביטא נוכח מעצרו, כמו גם על כך שהוא בעל גורמי תמיכה משפחתיים המתנגדים להתנהגות המיוחסת לו. על רקע זה, שירות המבחן הוסיף ובחן את חלופת המעצר שהוצעה על-ידי המשיב בבית הוריו בפיקוח בני משפחתו. שירות המבחן התרשם שמדובר במערך פיקוח המחויב לתפקיד ומבין את האחריות הנדרשת, וכן שביכולתו לבסס פיקוח מפחית סיכון בעניינו של המשיב. על כן העריך שירות המבחן כי המשיב יענה לסמכות המפקחים המוצעים ולדרישותיהם, והמליץ על שחרורו לחלופה המוצעת בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח הוריו ודודתו.

6. בהמשך להגשת התסקיר, ביום 29.1.2023 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי ובו סמך המשיב את ידו על המלצת שירות המבחן וביקש מבית המשפט לאמצה. מנגד, המדינה התנגדה לשחרורו של המשיב למעצר בית, ואף להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני (הגם ששותפו לביצוע העבירות הועבר למעצר במתכונת כזו).

7. בו ביום קבע בית המשפט המחוזי כי לא ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים שעליהם המליץ שירות המבחן. לצד זאת, נקבע כי יש מקום להורות על כך שמעצרו של המשיב עד תום ההליכים יהיה בפיקוח אלקטרוני. בהקשר זה עמד בית המשפט המחוזי על חומרת העבירות המיוחסות למשיב, אך הדגיש כי הירי שבוצע לא כוון למקום מסוים. כן צוינה עובדת מעצרו של הנאשם הנוסף בפיקוח אלקטרוני (מבלי לגרוע מכך שמיוחסת לו עבירה של נשיאת נשק בלבד). כמו כן, צוינו דבריו של שירות המבחן באשר לכך שהמשיב הוא בחור צעיר ולא מגובש, וכן התייחסותו לכך שסבל בעבר מקשיי הסתגלות במסגרות אך כיום הוא מתפקד בעבודתו אצל אביו. בסיכומו של דבר, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת חוות דעת בעניין היתכנות הפיקוח האלקטרוני בבית הוריו של המשיב.

8. בהמשך לכך, לאחר שנחקרו ואושרו המפקחים המוצעים ונקבע שיש היתכנות לפיקוח האלקטרוני, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בעיר לוד, בכפוף לתנאים שונים, ובהם התחייבות עצמית וערבות צד שלישי וכן הפקדה כספית. לבסוף, בית המשפט המחוזי עיכב את החלטתו עד ליום 10.2.2023 כדי לאפשר הגשת ערר לבית משפט זה.

9. הערר דנן, שהוגש על-ידי המדינה, מכון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. בערר נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בהחלטה להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, לנוכח המסוכנות הרבה הנלמדת ממעשי הירי שהמשיב ביצע לכאורה בטבורה של עיר, תוך כדי נסיעה ברכב, באופן שיש בו כדי לסכן עוברי אורח ותושבים המתגוררים במקום. מעשים אלו לבדם, כך נטען, מקימים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את ביטחון הציבור ומבססים עילת מסוכנות בעניינו, הן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, שעניינו בעבירות ביטחון, והן מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לו, שעניינו בעבירות אלימות או כאלו שנעשו תוך שימוש בנשק קר או חם. המדינה מוסיפה וטוענת כי בעבירות נשק הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, ואילו שחרור לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, הוא החריג. עוד נטען כי התנהלותו של המשיב לאחר הירי מלמדת על העדר מורא מגורמי אכיפת החוק, באופן שעשוי להקים עילת מעצר בשל חשש משיבוש או התחמקות מהליכי משפט, כך שיש קושי במתן אמון כי המשיב ישמור על תנאי הפיקוח האלקטרוני. לבסוף, הודגשו עברו הפלילי של המשיב, וכן השוני הגדול בין חלקו באירועים לבין חלקו של הנאשם הנוסף.

10. הדיון בערר התקיים בפני ביום 9.2.2023, ובו חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם. המדינה הצביעה על המסוכנות הרבה העולה מעבירות נשק, ובכלל זה כאשר הירי הוא נעדר מטרה מוגדרת. מנגד, בא-כוחו של המשיב הצביע על היותו אדם צעיר הנזקק לתמיכה, והוסיף כי מעצרו מאחורי סורג ובריש צפוי לפגוע בתהליך השיקום שהחל בו. משפחתו של המשיב נכחה באולם ואביו אף התייחס לאופיו הטוב של המשיב. בתום הדיון הוריתי על המשך עיכוב הביצוע של ההחלטה שנתן בית המשפט המחוזי עד למתן החלטה אחרת.

11. יש להודות: המקרה עורר אצלי התלבטות. בעיקרו של דבר, עבירות נשק, על המסוכנות הטבועה בהן, מצדיקות במקרה הרגיל מעצר מאחורי סורג ובריש. הדברים אמורים ביתר שאת בנסיבות המקרה דנן, שנסב כאמור על שימוש בנשק חם בקרבה למבני מגורים. זאת ועוד, אף ניסיון ההימלטות של המשיב לאחר שנתקל במטרה מוסיף משנה חומרה. מנגד, ניתן היה להתרשם ממכלול הנסיבות, אשר באו לידי ביטוי אף בהמלצתו של שירות המבחן, כי במקרה הנוכחי עשויה לקום האפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ולו במתכונת של מעצר בפיקוח אלקטרוני. גילו הצעיר של המשיב ואף קשייו האישיים תומכים בכך גם הם.

12. לאחר שחזרתי והפכתי בדבר ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל. אכן, בהתאם לעמדתו של בית המשפט המחוזי אף אני מצאתי לתת משקל לכך שהמשיב הוא אדם צעיר, כמו גם לעמדתו החיובית בעיקרה של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי שהדגישה המדינה, המעשים המיוחדים למשיב מצויים בדרגת חומרה גבוהה, ומלמדים בבירור על הסיכון הנשקף ממנו בעת הזאת. כמו כן, הגם ש"בשורה התחתונה" שירות המבחן המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, התסקיר בעניינו של המשיב לא היה חד-משמעי. למעשה, התסקיר הציג תמונה מורכבת באשר למצבו של המשיב וליכולת לתת בו אמון, ואף העריך את מסוכנותו כבינונית. אין להקל בכך ראש (ראו והשוו: בש"פ 4992/22 פסח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (3.8.2022)). מסקנה זו אף נתמכת בהרשעתו הקודמת של המשיב בעבירת אלימות, וכן מתיישבת עם ההבדל בין חלקו המשמעותי לכאורה באירוע הירי, לבין זה של הנאשם הנוסף. לנוכח האמור, אני סבורה כי המשיב לא הצביע על נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מנקודת המוצא הנזכרת,

לפיה בעבירות נשק יש ככלל להקפיד על מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו: בש"פ 4930/22 חשים נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (4.8.2022); בש"פ 7247/22 סמאר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.11.2022)).

13. בטרם סיום, אבהיר - בין השאר נוכח העובדה שניתן לצפות כי המעצר ישמש גורם מרתיע מבחינת המשיב - כי בבוא הזמן יוכל המשיב, אם יהיה בכך צורך, להגיש בקשה לעיון חוזר, ובית המשפט המחוזי יכריע בה כחכמתו.

14. סוף דבר: הערר מתקבל, במובן זה שמעצרו של המשיב יהיה מאחורי סורג ובריח.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשפ"ג (14.2.2023).

ש ו פ ט ת
